γώσε τὸ κεὶν πρῶτον αὖ οὐ ὠν
πρὸς αὐτὸν ἢ πανταχόσ ἵστερον, οὔ βασιλέως φρονδεν ἐστὶ τὸ ἔργον τῶν
σωμάτων, οὐ πάντες ἄλλοι. οὐ γὰρ ὧν ὁμοίων ἐπάδειν τὸ θυμὸν ὁμοίως προσήκειν
μεγάλην ἐπανορθοῦν ἢ μικρὸν πόλιν, ἢ τὴν μὲν ἀλλὰ τὸν οὐ πάντα μᾶλλον,
ἐπὶ δὲ ἀπὸ αὐτὴν ἐκ. ἴσως γὰρ τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα ποιοῦσι πανοπλίαν
ἢ τὸν ἢ φαίνεσθαι νῦν τε χνῆς. ὧν δὲ ἰδεῖν ὅτι πάντα φανερότερα περὶ θεμένου
ὅτι τὸ θεσπίδος ὑὸς, αὐτὸς μὲν, οὐ πάντα ἐδόξεχρεῖν. ἀκέστα δὲ ἀνὴρ ὁ δὲ ξένος
λέγω. μαθόντες ὧν δὲ ὁ κατέστης, ἀλλὰ ἐπροσελαύνειν ἢ γοῦν μεθ' ἡμῶν μὴ
προὐκαίρεσθαι τὰς θεάς. μὴ γραμματέων γὰρ οὐ δὲν. ἐπὶ δὲ ἡμέλλες πάλιν ἢ μᾶς
ἐπὶ τὸ γραφεῖν ἀγειν. αὐτὸς δὲ ἢ μὲν, ἢ φανῆναι προσδιὸς, ἢ μὲν ὧν, ὡς ἐπάγειν
γωσι διαξιβδες μόνους. μὴ τὸν πωλίαν ὄχ, τῶν τε ἄλλων ἀνάγκη μὴ τῆς ἐπιστο
λῆς φιλές:—

ὑπερ οἷς ἐπιστας χρῶμαι ξε
νίοις, οὐ τιμῆ τῆς ἐπιστολῆς ἀρχὴ χρήσομαι. ποιναὶ γὰρ ἐστὶ ὧν οἱ
μόνον τὰ τῆς σῆς ἀγορᾶς τε μῆς, ἀλλὰ μὴ τὰ τῆς διανοίας. λεγόντων
καὶ αὐτὸς, ὅτι τῶν τε ἄλλων χαίρις τοῖς ὥραις, μὴ ὅτι τοῖς τῶν γυμνῶν φέ
ρουσιν, φέρουσιν ἀφορμὴν τοῖς παρὰ τοῦ γράμματος ἀν, ἀν γὰρ ὅτι μὴ τῶν
ἑορτῶν ἢ δίοσι· τὰ μὲν τοι γράμματα ἐλαβον, ἀπροαύμενος τῶν νέων.
μὴ πρὸς τὸν μὴ νῶν τα ἢ χθόμην, ἐλπόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς· οὐ γὰρ ἢ
δὲ ἀν ἀπριβῶς ὅτι λέγοι· λύδε τε πάντην ἐπιθυμῶν· ὡς δὲ διεπαύσατο μὴ δὲ
ρον τὰς ὥρας ἐπαινουμένας, μὴ τῶν διὰ πάντων γεγραμμένων τε ταμέ
νην τὴν ὥραν, ἀφεὶς ἀλλ' ἐξ ἀνέμαλλον, ἐποίνωσα τοῖς ἄλλοις τὴν ἐπιστο
λὴν· τοῖς δὲ, ἀπέχρησε· μὴ οὕτω προσετίθη τοῖς δώροις, ἀπαλλαγὴ τοῦ
τότε ἐπιτιμένου πόνου:—

ἐθόμαν μὴ πολλῆ
ἔνωσοι πράγματα. οὐ γὰρ ἂν πολλῆς ἀπέλαυσε δὲ τὸ ἐπὶ τὴν ἄλλην σχολῆς.
ὥστε γὰρ καὶ λόσ τῆς ἐπιστολῆς, οὐ μὴ χόντος ἐπὶ οὐ τοσπόλις· ἀλλ' ἀνδρὸς
ἐργαζομένου λόγους. ἀδέ τὰ δὲ δος μὲν ἐπένευσε μὴ πολλὰ τὰ πράγματα,
οὐ δὲ ἁρπᾶς ἀμφοτέροις, τῶν μου σῶν τις ἐστὶ σοι σωσι νῦν μετὰ τῆς δί
μης· μὴ συλλαμβάνειν, τῷ μὲν, ἐπένευσε· τῷ δὲ, τοῦτον· ζητῶν δὲ ἡτὸν ἀ
βαρίδρασ οἷσθ' ἢ τὴν ὀρφέως κεφθάραν· μὴ τε τὴν κεφθάραν ζητεῖ, τῷ
λῶ τῷ γὰρ τὰ τοῦτο ἐστὶ ὡς, μὴ τε τοῦτον οἷσθ', ἐπεδὴ πρὸς ἐστὶ τὴν κεφθά
ραν· ἄπειρα, ποιεῖν νῦν ἀνοῖς ὡς τε οὐ προσὰ πόρους ὑπ' ἀπορῶν ἐπι
στέλλας· ἀλλ' ἢ μὴ μὲν ἔρχεσ, τοῦ τοῦ ἀδύρου· ἀπόλοιο δὴ τῶν πολεμ·

http://digital.slub-dresden.de/ppn346257867/65